

gaæde til Høire og ere godt og vel inde i det ærede Medlems Parti. Hvad Grundlovsforandringer angaar, da skal jeg villig indrømme, at jeg heller ikke ønsker saadanne; jeg ønsker, at vi maa kunne arbejde videre med den Grundlov vi have, men det er klart, at det kan gøres umuligt, naar der fra Regjeringens Side og fra dem, der støtte Regjeringen, gøres en Opfattelse gjældende, der strider imod enhverformeligst europæisk konstitutionel Forstaaelse af en konstitutionel Forfatning. I saa Fald vilde det naturligt blive umuligt at arbejde paa en frugtbringende Maade med denne Grundlov, saa meget mere som Grundloven jo netop er bleven tilveiebragt under den Forstaaelse, som nu fraviges fra den anden Side, idet netop den nye Grundlov blev bragt tilveie derved, at det fra Regjeringens og fra Høires Side blev hævdet, at der ikke derved skete nogen Indskrænkning i Folkethingets overveiende Betydning, og at Lyngdepunktet bestandig laa i Folkethinget. Dette er nu fraveget. Nu er Doktrinen om begge Things absolute Ligeberettigelse — en Ligeberettigelse, som vi forøvrigt her ikke mærke det Hjærneste til — bleven slaaet fast, og jeg siger da, at naar man fra den anden Side ikke længere vil holde Grundloven paa anden Maade, end saaledes som Juristerne holde Lovene — det vil sige gjennem sofistiske Fortolkninger — og naar man vil gaa imod Grundlovens Aand og ikke vil forstaa dens Mening, saa er det klart, at saa vil en saadan Grundlov i Længden — det gjør mig ondt at maatte sige det — blive ubrugelig. Det er ikke vor Skyld, dersom dette sker, men det er deres Skyld, som i de sidste Aar have behandlet Grundloven saaledes, som de have gjort. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Iste Valgkreds (Rimestad) sagde, at jeg havde bekyldt ham for at opfinde Grunde. Dette har jeg ikke gjort, men jeg troede, at det ærede Medlem ikke modfattede sig Noget, medmindre han havde Grunde derfor, og at han, naar han havde saadanne Grunde, vilde være saa venlig og saa nedladende heri Thinget at gjøre os bekendt med dem; men da han ikke har gjort os bekendt med dem, saa antager jeg ikke, at han har saadanne Grunde. Hvad jeg saaledes udtalte, var slet ikke Andet end simpelt Høflighed imod det ærede Medlem, og dette maa han ikke tage mig ilde op. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde gjort Beskyldninger imod Ministeren, saa er dette ikke Tilfældet. Det var det ærede Medlem og hans Meningsfæller, som sagde, at den, der havde bevirket Kroens Flytning, var den, der skulde sørge for Valgkredsens Flytning. Dette er en Bemærkning, som jeg ikke kom med fra først af. Jeg har gjort opmærksom paa, at da den høitærede Minister væsentlig havde medvirket til Kroens Flytning, saa skulde han ogsaa sørge for Valgkredsens Flytning. Det forekommer mig, at være noget stivt at forlange af en Kroeier, at han, naar han flytter sin

Kro, samtidig dermed skal tænke sig de mulige politiske Følger, som dette kan have for Valglovens Overholdelse. Han maatte da forelægge et Forslag til en Forandring i Valgloven, men dette vilde være meget vanskeligt for Kroeieren, da han ikke er Medlem af Rigsdagen. Det forekommer mig, at Intet kan synes rimeligere, end at Ministeren, samtidig med, at han bevilger Kroens Flytning, paaser, at Kroens Flytning ikke medfører, at Valgloven ikke kan overholdes. Det vilde være Bedanteri, om jeg vilde bebrejde den høitærede Minister, at han ikke den Gang havde tænkt derpaa, thi det vilde være at forlange, at han skulde gjøre stort Væsen af en Bagatel; men naar man nu bebrejder den, der har sørget for Kroens Flytning, at han ikke samtidig har sørget for, at der er sket Forandring med Valgstedet, saa maa man rette Bebrejdelsen mod den høitærede Minister; men dertil har det ærede Medlem ikke søgt sig dristig nok. Nu siger det ærede Medlem, at det er for lille en Sag; men at dømme efter den Opposition, som er reist fra det ærede Medlems Side, maa man faae det Indtryk, at det er en meget stor Sag. Jeg havde heller ikke troet, at det var for lille en Sag, men dersom det ikke var for lille en Sag i 1855, saa kan det vel heller ikke være det nu, og jeg indser ikke, hvorfor det ikke ligesaa godt kan ske nu som den Gang. Sluttelig bemærkede det ærede Medlem, at jeg skulde være blandt dem, som vilde modsætte sig en Fordeling af Valgkredse i Kjøbenhavn. Det tror jeg ikke, at jeg har været, men jeg maa modsætte mig den Fortolkning af Grundloven, som blev fremsat af det ærede Medlem, fordi jeg ikke finder den rigtig. Jeg kan ligesaa godt som det ærede Medlem gaa med til en Omfordeling af Valgkredse, naar den ønskes, men en Omfordeling af Kredse i Kjøbenhavn og paa to eller tre andre Steder i Landet, hvor Regjeringen har Haab om at vinde en Kandidat, uden at der samtidig sker en Omfordeling af Valgkredse paa andre Steder, hvor der er Trang dertil, kan jeg derimod ikke indlade mig paa at gaa med til. Dermed skal jeg slutte, idet jeg beder ærede Medlemmer om at lade denne Sag gaa videre. Jeg tvivler ikke om, at vi maaft endnu kunne faae Noget ud af den.

Berg: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) er bange for en Revision af Grundloven, og jeg vilde ogsaa være enig med ham i, at det kunde være ønskeligt, hvis man kunde undgaa den paa alle Punkter; men ialtfald for Valgbestemmelsernes Vedkommende kunde en Revision nok være hensigtsmæssig. Naar det ærede Medlem imidlertid nærer en saadan Frygt, er det mulligtvis begrundet i det nye Princip, som i 1866 er kommet ind i Grundloven, og som er voxet med Aarene. Jeg staar med Hensyn til dette Forhold paa samme Standpunkt nu, som